

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

0019

WARSZAWA.

№ 4.

15 lutego 1923.

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA:

	Str.
13. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 stycznia 1923 r. o zniesieniu kancelarii notarialnej w Starej Soli w okręgu sądu okręgowego w Samborze	102

OKÓLNIKI:

Okólnik № 647/III. N./23 w przedmiocie rozciągnięcia pa górnośląską część okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach mocy obowiązującej niektórych okólników Ministerstwa Sprawiedliwości	103
Okólnik № 648/III. N./23 w sprawie przesyłania władzom wojskowym odpisów wyroków w sprawach poborowych	103
Okólnik № 649/III. N./190/23 w przedmiocie lustracji sądów i prokuratur.	103
Okólnik № 650/III. K./23 w przedmiocie niedozwolonego ogłoszenia drukiem wiadomości z aktów dochodzeń i śledztw w sprawach karnych przed rozprawą sądową	105
Okólnik № 651/I. U./23 w sprawie opieki nad dziećmi repatriowanymi z Rosji	106
Okólnik № 653/G. S./23 w sprawie środków lokomocji dla sędziów i urzędników wymiaru sprawiedliwości.	107
Okólnik № 655/G. S./23 w sprawie uposażenia funkcjonariuszów państwowych	107
Okólnik № 658/I. U./23 w przedmiocie stosowania § 114 ustęp drugi niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych	108

Okólnik № 659/II. O. D./23 w przedmiocie właściwości władz sądowych powołanych do wyznaczania miejsc służbowych asesorum sądowym w b. dzielnicy pruskiej i ich przenoszenia	Str. 108
Okólnik № 660/G. S./23 w sprawie zapomóg na wpisy szkolne dla dzieci funkcjonariuszów państwowych uczęszczających do szkół prywatnych	109
PISMA OKÓLNE:	
Pismo okólne № 458a/G. S./23 w sprawie nabywania nafty przez instytucje rządowe.	110
Pismo okólne № 464/G. S./23 w sprawie przelania z depozytów niewłaściwie zarachowanych sum na właściwe rachunki oraz wyrównania w kasach skarbowych rachunków bieżących z końcem okresu budżetowego	111
Pismo okólne № 466/G. S./23 w sprawie podwyższenia ceny emisyjnej obligacji 8% P. P. Z. z 1922 r.	112
Pismo okólne № 467/G. S./23 w sprawie przesyłania wykazów posiadanych kruszców	112
Pismo okólne № 469/G. S./23 w sprawie 30% o-go dodatku do djet.	113
ZAWIADOMIENIA:	
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 lutego 1923 r. na obszarze b. Kongresówki oraz Ziemi Wschodnich	114
RUCH SŁUŻBOWY	115
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	115
b) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.	115
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze	116
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyśle	116
KONKURSY	116

13.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 stycznia 1923 r. o zniesieniu kancelarii notarialnej w Starej Soli w okręgu sądu okręgowego w Samborze.

Na mocy art. 9 Ustawy Notarialnej z dn. 25 lipca 1871 r. (Dz. Pr. p. a. № 75 z 1871 r.) zarządza się w okręgu sądu okręgowego w Samborze co następuje:

§ 1. Znosi się kancelarię notarialną w Starej Soli.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 marca 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OKÓLNIK № 647/III. N./23

w przedmiocie

rozszerzenia na górnośląską część okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach mocy obowiązującej niektórych okólników Ministerstwa Sprawiedliwości.

Do Sądów i Prokuratorów w górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach.

Władze i urzędy zarządu i wymiaru sprawiedliwości w górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach winny odpowiednio sporządzić zarządzenia zawarte w okólniku z dn. 4 kwietnia 1922 r. L. IV. 10, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości № 10 str. 175 i nast., a wydanym w przedmiocie przedstawiania rocznych wykazów czynności.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OKÓLNIK № 648/III. N./23

w sprawie

przesyłania władzom wojskowym odpisów wyroków w sprawach poborowych.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, tudzież do Panów Prezesów sądów okręgowych pomienionych okręgów apelacyjnych.

Władze wojskowe uskarżają się, że popisowych po odbyciu kary w więzieniach odsyła się do Powiatowych Komend Uzupelnień bez odpisów wyroków—wobec czego Komendy te nie mogą stwierdzić, czy dany osobnik nie został skazany na utratę czci obywatelskiej. Zechcą Panowie Prezesi zarządzić, by podwładne im sądy przysyłały do właściwych P. K. U. odpisy wyroków, skazujących popisowych na utratę czci obywatelskiej.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OKÓLNIK № 649/III. N./190/23

w przedmiocie

lustracji sądów i prokuratur.

Do Panów Prezesów i Prokuratorów sądów apelacyjnych i okręgowych w okręgach apelacyjnych: krakowskim, lwowskim, poznańskim, toruńskim i w górnośląskiej części okręgu apelacyjnego katowickiego.

Na bieżący rok administracyjny przypominam Panom Prezesom i Prokuratorom obowiązek przeprowadzania przez nich lustracji sądów i urzędów w powierzonych im okręgach. Z całym naciskiem zaznaczam, że kwestję

tę uważam za sprawę pierwszorzędного znaczenia, gdyż nie ulega wątpliwości, że sprężyste wykonywanie prawa nadzoru, przyczynia się w znacznej mierze do uzyskania obrazu o działalności sądów, prokuratur i poszczególnych funkcjonariuszów wymiaru sprawiedliwości, do pobudzenia ich do bardziej intensywniej pracy, do uchylenia niejednokrotnie najrozmaitszych usterek, a nawet może wywrzeć wpływ na ujednostajnienie judykatury.

I. W okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu i górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach obowiązują postanowienia zawarte w rozporządzeniu z dnia 24 maja 1880 r. (Dziennik Urzędowy pr. Ministerstwa Sprawiedliwości str. 122). Przepis § 2 tego rozporządzenia zmieniam niniejszem o tyle, że Prezesi sądów okręgowych winni przeprowadzać lustrację podległych im sądów powiatowych co najmniej dwa razy w ciągu roku, przyczem do przeprowadzenia lustracji mogą delegować zastępczo wiceprezesów lub jednego z dyrektorów sądu okręgowego. Tem samem zostaje uchylone zarządzenie zawarte w piśmie z dnia 15 kwietnia 1922 r. L. IV. Sa 1216/22. Odnosnie do lustracji, jakie mają przeprowadzać Panowie Prezesi sądów apelacyjnych wyrażam życzenie, by w miarę możliwości raz do roku lustracje te przeprowadzali, zostawiając zresztą postanowienia zawarte w § 3 wspomnianego wyżej rozporządzenia z dnia 24 maja 1880 r. nienaruszonymi.

Panowie Prokuratorzy przy sądach apelacyjnych winni przeprowadzać przynajmniej dwa razy w ciągu roku lustrację podległych im prokuratur przy sądach okręgowych, przyczem mogą ich zastąpić w tej czynności prokuratorzy przy sądzie okręgowym. Również Panowie Prokuratorzy przy sądach okręgowych winni co najmniej dwa razy do roku przeprowadzać lustrację podległych im prokuratur przy Izbach Zjazdowych oraz podprokuratur przy sądach powiatowych, w czym ich mogą zastąpić p. podprokuratorzy.

Z każdej przeprowadzonej lustracji ma być spisany protokół, który należy przedłożyć drogą instancji służbowej Ministerstwu najpóźniej do 30 dni po dokonaniu lustracji; protokoły te mają zawierać nie tylko wyniki dokonanej lustracji, lecz także zarządzenia, jakie na podstawie tych wyników zostały wydane.

Dla protokołów lustracji Ministerstwo nie przepisuje szczególnych wzorów, gdyż niepodobna w formularzu przewidzieć wszystkich szczegółów, które może i powinien znać przeprowadzający lustrację, opierając się na znajomości ustaw, stosunków miejscowych a nawet osobistych i fachowych kwalifikacji personelu. Jako ogólne ramy, jakie przy spisywaniu protokołów przyjąć należy, może służyć wzór protokołu podany w okólniku byłego Departamentu Sprawiedliwości Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej z dnia 12 sierpnia 1920 r. L. 140, przyczem cennymi wskazówkami, na co szczególnie przy lustracjach zwracać trzeba, będą okólniki wspomnianego Departamentu z dnia 7 sierpnia 1920 r. L. 140, z 13 sierpnia 1920 r. L. 146, z 13 września 1920 r. L. 168, z 6 października 1920 r. L. 181 i z 19 listopada 1920 r.; wszystkie tu wymienione okólniki ogłoszone są w „Zbiorze rozporządzeń i okólników Ministerstwa byłej dzielnicy pruskiej z 1920 r.” i z nimi zechcą się też zapoznać Panowie Prezesi i Prokuratorzy z górnośląskiej części Województwa Śląskiego. Nadto uwzględnić należy formularz wykazów czynności, podany w okólniku z dnia 4 kwietnia 1922 r. L. IV. 10 (Dz. Urz. Min. Spr. № 10 str. 175). Jako sprawy szczególnej wagi, które powinny być badane przy lustracjach podaje: stwierdzenie zaległości w obliczaniu kosztów, w sprawach gruntowych; zbadanie, czy i o ile wykonano już ustawę z dnia 14 lipca 1920 r. o przełaniu praw skarbowych państw niemieckich oraz praw członków niemieckich domów panujących na Skarb Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. № 62 poz. 400), stwierdzenie stanu spraw

karnych, w których posadzeni przebywają w więzieniu śledczym, oraz sporów o eksmisję kolonistów niemieckich, a wreszcie z uwagi na rozporządzenie z 6 grudnia 1922 r. (Dz. Urzęd. Min. Spraw. № 1/23 str. 2) badanie czy sekretariaty sądów i prokuratur stosują odpowiednio przepisy dodanej do tego rozporządzenia nowej instrukcji.

Ponieważ nawet dwurazowe w roku lustracje sądów i prokuratur nie mogą dać jeszcze należytego obrazu o działalności i sprężystości tych władz, a w szczególności obrazu o ewentualnych zaległościach, przeto zarządzam, by aż do odwołania wykazy przepisane okólnikiem z dnia 4 kwietnia 1922 r. L. IV. 10 przedkładane były Ministerstwu wedle wzoru i sposobu podanego w tym okólniku w okresach półrocznych. Pierwszy taki wykaz, obejmujący okres po dzień 30 czerwca 1923 r. winien być przesłany Ministerstwu do dnia 1 sierpnia b. r., wykaz zaś, który w myśl powołanego okólnika L. IV. 10 ma być przedłożony dnia 1 marca następnego roku winien obejmować cały roczny czasokres.

Wreszcie zwracam się do Panów Prezesów i Prokuratorów z prośbą by czuwali nad ujednostajnieniem judykatury. PP. Prezesi, którzy przeważnie przewodniczą w Izbach Odwoławczych mają jaknajlepszą sposobność stwierdzania rozbieżności, panujących w zakresie orzecznictwa, zechcą więc te swe spostrzeżenia zużytkować w odpowiedni sposób — nie uchybiając zresztą w niczem niezawisłości sędziowskiej — udzielać je podwładnym sądom, przyczem jako materiał orjentacyjny odda cenne usługi orzecznictwu Sądu Najwyższego. PP. Prokuratorzy znowu winni zwrócić baczną uwagę na funkcjonowanie podległych im podprokuratur — przy sądach powiatowych i na zastępców podprokuratorów przy sądach powiatowych i dążyć, za pomocą odpowiednich wskazówek, aby wnioski tak co do kwalifikacji postępstw jak i co do wymiaru kary były bardziej jednolite; naturalnie dotyczy to również działalności podprokuratorów przy sądach okręgowych.

II. Zarazem, szczególnie w czasie obecnym uważam za konieczne, aby w sądach, należących do okręgu sądów apelacyjnych w Krakowie i we Lwowie, — wizytacje sądów powiatowych przeprowadzano najmniej dwa razy w ciągu roku, lustracje zaś sądów okręgowych raz w roku. W kwestji, kto i w jaki sposób ma dokonywać lustracji obowiązują nadal nieuchylone przepisy ustawy o ustroju sądownictwa i instrukcji sądowej. Protokoły z przedsięwziętych lustracji winne być przedkładane w drodze instancji służbowej Ministerstwu do dnia 30 po dokonaniu każdej lustracji. Wobec utartej już praktyki i doświadczenia PP. Prezesów wstrzymuje się od podawania wskazówek odnoszących się do formy protokołów wizytacyjnych.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OKOLNIK № 650/III. K./23

w przedmiocie

niedozwolonego ogłoszenia drukiem wiadomości z aktów dochodzeń i śledztw w sprawach karnych przed rozprawą sądową.

Do Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych i okręgowych.

Obowiązujące w Rzeczypospolitej przepisy norm zabraniają ogłoszenie drukiem przed rozprawą sądową wiadomości, ujawnionych przez dochodzenie lub śledztwo wstępne (art. 305, 309 K. K. ros.; § 17 ust. prasowej niem. z dnia 7/V 1874 r. i § 41 U. K. niem. art. VII noweli z dnia 17/XII 1862 r. L. 8 D u. p. z r. 1863 dotycząca uzupełnienia u. k. austr.).

Zakaz ten ma na względzie szkodliwe skutki, jakie może powodować przedwczesne ujawnienie okoliczności będących przedmiotem śledztwa dla wymiaru sprawiedliwości.

Pomimo to stale spotkać można w czasopismach wzmianki i sprawozdania dotyczące czynności śledczych władz policyjnych i sądowych i zawierające szczegóły, których ujawnienie jest formalnie bezprawne, a merytorycznie szkodliwe.

Ponieważ informacje takie należą do kategorii wiadomości objętych aktami urzędowymi, mogą być zatem ujawnione tylko przez niezgodne z obowiązkiem służby postępowanie poszczególnych funkcjonariuszy policji państwowej lub urzędów wymiaru sprawiedliwości lekkomyślnie dostarczających dziennikarzom informacji nieulegających przedwczesnemu ogłoszeniu.

Polecam przeto Panom Prokuratorom:

1) zwrócić uwagę podwładnych sobie urzędników na niedopuszczalność udzielania prasie informacji nieulegających ujawnieniu; winnych zaś pociągać do odpowiedzialności dyscyplinarnej, oraz powodować w każdym poszczególnym wypadku pociągnięcie do takiejże odpowiedzialności wszystkich innych osób urzędowych w razie dopuszczenia się przez nie wymienionego uchybienia,

2) wzmocnić nadzór nad przestrzeganiem przez redakcję czasopism powyższych przepisów, pociągając winnych do odpowiedzialności ustawowej niezwłocznie po dokonaniu czynu.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OKÓLNIK № 651/I. U./23

w sprawie

opieki nad dziećmi repatrjowanymi z Rosji.

Do Panów Sędziów Pokoju w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Mając na uwadze, że wielka ilość dzieci repatrjowanych z Rosji, przebywających obecnie w zakładach opiekuńczych, finansowanych przez Państwo, posiada majątek nieruchomy na obszarze b. zaboru rosyjskiego, zwłaszcza zaś na terenie Ziemi Wschodnich i mogłaby powrócić do własnych siedzib lub zwrócić koszty utrzymania oraz mieć zabezpieczony byt na przyszłość, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej poleciło Wydziałom Pracy i Opieki Społecznej Urzędów Wojewódzkich, ażeby wyszukały majątek nieruchomy takich małoletnich i po dokładnem ustaleniu dotyczących danych występowały w każdym poszczególnym do właściwego sędziego pokoju, o ustanowienie opieki nad małoletnimi. Wobec tego Ministerstwo Sprawiedliwości ze względu na ważny interes państwowy wzywa Panów Sędziów pokoju o poparcie tej akcji Min. Pracy i Opieki Społecznej, przy czem zwraca się uwagę na art. 373 kod. cyw. pol., w myśl którego sąd zwołuje radę rodzinną nawet z urzędu; gdyż każdy jest mocen zawiadomić sąd o zdarzeniach urządzenia opieki wymagających.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OKÓLNIK № 653/G. S./23

w sprawie

środków lokomocji dla sędziów i urzędników wymiaru sprawiedliwości.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości.

W myśl pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 9/XI 1922 № 717/D. B/4, skierowanego do Ministerstwa Robót Publicznych wszelkie władze rządowe, które na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 26/V 1922 (okólnik № 563/G. S./22 Dz. Urz. № 13) obowiązane są używać utrzymywanych przez się na koszt Skarbu środków lokomocji na przejazd w sprawach służbowych sędziów, prokuratorów i urzędników sądowych mają prawo żądać od odnośnej władzy asygnującej wymiaru sprawiedliwości zwrotu kosztów lokomocji, na które przy używaniu samochodu składają się koszt benzyny i smaru, zużytych na przejechanie danej ilości kilometrów według przeciętnych norm zużycia na jeden kilometr, nadto zaś ewentualnie wynagrodzenie za nadliczbowe godziny szofera; przy użyciu środków lokomocji konnych zwrotowi podlega jedynie opłata za ewent. godziny nadliczbowe stangretów.

Odnosne wydatki należy opłacać z kredytu na § 5 poz. 1 (podróże służbowe), względnie na § 9 (wydatki sądowe) stosownie do wskazówek, zawartych w piśmie okólnem № 439/G. S./23 z dnia 11 stycznia 1923.

Zawiadamiając o tem, zaznaczam jednocześnie, że uchwała Rady Ministrów z dnia 26/V 1922 podana została do wiadomości władz i urzędów, podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych pismem tegoż Ministerstwa z dnia 10/X 1922 № 6069, do wiadomości zaś urzędów podległych Ministerstwu Robót Publicznych pismem tegoż Ministerstwa z dn. 29/VIII 1922 № 6593.

Warszawa, dnia 1 lutego 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OKÓLNIK № 655/G. S./23.

w sprawie

uposażenia funkcjonariuszów państwowych.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

I. Rada Ministrów uchwaliła w dniu 5 lutego r. 1923 przyznać wszystkim funkcjonariuszom państwowym, tytułem podwyższenia uposażenia za miesiąc luty w związku z wykazaniem przez Komisję dla badania kosztów utrzymania wzrostem drożyzny za miesiąc styczeń r. b., 60% uposażenia miesięcznego, przyznanego na miesiąc luty uchwałą Rady Ministrów z dnia 18 stycznia r. b., z tem jednak iż przy wypłacie potrącić należy 50% tego uposażenia tytułem częściowej spłaty 15% awansu, wypłaconego na mocy wspomnianej uchwały na poczet uposażenia lutowego.

Wobec tego funkcjonariuszom Komisji Kodyfikacyjnej, Wymiaru Sprawiedliwości i Więziennictwa wypłacić należy w dniu 14 lutego r. b. 55% uposażenia miesięcznego, wypłaconego w dniu 1 lutego, zachowując odnośny wydatek na poczet prowizorium budżetowego na § 1 poz. 1b i poz. 2b i potrącając podatek dochodowy w b. zaborach rosyjskim i austriackim na podstawie okólnika № 632/G. S./22, przy obliczeniu odnośnych kwot w stosunku rocznym.

II. Na podstawie tejże uchwały Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1923 r. wypłacić należy wszystkim funkcjonariuszom państwowym w dniu 1 marca r. b. tytułem uposażenia miesięcznego uposażenie, przyznane uchwałą Rady Ministrów z dnia 18 stycznia r. b. na 1 lutego r. b. zwiększone o 60%. Co do zachowania wydatku, spowodowanego tą wypłatą oraz co do potrącenia podatku dochodowego stosować należy postanowienia okólnika № 633/G. S./22.

Warszawa, dnia 8 lutego 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OKÓLNIK № 658/I. U./23

w przedmiocie

stosowania § 114 ustęp drugi niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych.

Do wszystkich sądów w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu i Toruniu.

Zawiadamiam, że w sporach, których przedmiotem są roszczenia wynikające z pozamałżeńskiego cielesnego obcowania, zapewnioną jest dla nieślubnych dzieci, mających obywatelstwo polskie a urodzonych lub zamieszkałych w b. dzielnicy pruskiej, ze strony sądów niemieckich wzajemność w przedmiocie udzielania prawa ubogich, a wobec tego nie istnieją żadne przeszkody co do przyznawania prawa ubogich w takich sporach obywatelom niemieckim.

Warszawa, dnia 12 lutego 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OKÓLNIK № 659/II. O. D./23

w przedmiocie

właściwości władz sądowych powołanych do wyznaczania miejsc służbowych asesorum sądowym w b. dzielnicy pruskiej i ich przenoszenia.

W przedmiocie postanowień zawartych w §§ 3 i 4 ustawy wykonawczej z 24 kwietnia 1878 r. do ustawy o ustroju sądownictwa (zbiór ustaw pruskich str. 303) zastrzegam sobie mianowanie asesorum sądowych, przekazywanie ich sądom, względnie — w razie ich zgody — prokuratorom,

przenoszenie ich z sądu do prokuratury i z prokuratury do sądu tudzież przenoszenie z jednego okręgu apelacyjnego do innego, a natomiast upoważniam:

I. Prezesów sądów apelacyjnych — do wyznaczania miejsc służbowych asesorum sądowym, przekazanych do służby w sądach, tudzież do przenoszenia asesorum sądowych z wyznaczonego im sądu do sądu w innej miejscowości tego samego okręgu apelacyjnego.

II. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych — do wyznaczania miejsc służbowych asesorum sądowym przekazanych do służby w prokuraturze, tudzież do przenoszenia asesorum sądowych, przekazanych prokuraturze do prokuratury w innej miejscowości w obrębie tego samego okręgu apelacyjnego.

Do sprawozdania przedłożonego w przedmiocie mianowania egzaminowanego aplikanta asesorem sądowym należy dołączyć oświadczenie odnośnego aplikanta, czy ewentualnie zgadza się na przekazanie go do czynności w prokuraturze i o ile tego rodzaju zgoda zostanie wyrażona przedstawić w tym względzie należyte uzasadnione wnioski w porozumieniu z właściwym prokuratorem przy sądzie apelacyjnym.

Niezależnie od powyższych warunków asesorowie sądowi, przekazani czy to sądom, czy też prokuraturze, mogą być przez przełożonego prezesa sądu apelacyjnego względnie — o ile chodzi o asesorum przekazanych prokuraturze — przez przełożonego prokuratora przy sądzie apelacyjnym przydzielani w drodze delegacji lub substytucji, przyczem przydzielenie z sądu do prokuratury i naodwrot powinno nastąpić w porozumieniu z władzą II instancji przełożoną sądom lub prokuraturze, do której się asesora sądowego przydziela.

W zarządzeniach wydawanych przez prezesów sądów apelacyjnych i prokuratorów przy tych sądach w imieniu Ministra Sprawiedliwości, z mocy niniejszego upoważnienia, należy wyraźnie powołać się na to upoważnienie, a o każdym tego rodzaju zarządzeniu, jak również o każdym poszczególnym przypadku substytucji lub delegacji zawiadamiać każdorazowo Ministerstwo Sprawiedliwości z treścią podaniem okoliczności uzasadniających wydanie zarządzenia.

O ile chodzi o należności asesorum uzasadnione przeniesieniem względnie substytucją lub delegacją stosować należy analogicznie zasady wyrażone co do sędziów zapasowych b. zaboru austriackiego w okólniku Ministerstwa Sprawiedliwości z 25 marca 1921 r. № 508/22, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości № 7 z roku 1922.

Warszawa, dnia 8 lutego 1923 roku.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

OKÓLNIK № 660/G. S./23

w sprawie

zapomóg na wpisy szkolne dla dzieci funkcjonariuszów państwowych uczęszczających do szkół prywatnych.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Rada Ministrów powzięła na posiedzeniu odbytym w dniu 1 lutego 1923 r. następującą uchwałę:

1) W drugim półroczu roku szkolnego 1922/23 Skarb Państwa ponosić ma w całości opłatę wpisowego za uczęszczające do prywatnych szkół średnich ogólnokształcących lub zawodowych z powodu braku wolnych miejsc w szkołach państwowych, dzieci niezamożnych pracowników państwowych.

2) Zapomoga na opłatę wpisowego nie przysługuje tym państwowym pracownikom kontraktowym, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od pełnego uposażenia miesięcznego urzędnika lub funkcjonariusza spełniającego analogiczne czynności, pracownikom sezonowym oraz czasowym, których wynagrodzenie określone jest dziennie, oraz tym wszystkim pracownikom kontraktowym, którzy zgodnie z umową nie są obowiązani do pracy przez pełną ilość godzin urzędowych.

Podając powyższą uchwałę do wiadomości, zaznaczam, że postanowienia tut. okólnika z dnia 29 września 1922 r. L. 603/G. S./22 pozostają w mocy, z tem, że funkcjonariusze ubiegający się o przyznanie zapomóg na wpisy szkolne winni w razie wątpliwości wykazać, że dzieci ich nie zostały przyjęte do najbliższej państwowej szkoły średniej ogólnokształcącej względnie zawodowej z powodu braku miejsc.

Zarazem wyjaśniam, że na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1923 r. i poprzednich uchwał Rady Ministrów dotyczących tej samej kwestji, za jedno dziecko Skarb Państwa opłaca albo wpisowe do szkoły średniej ogólnokształcącej, albo też wpisowe do szkoły średniej zawodowej, ale nie łącznie oba wpisowe oraz że wykluczeni od prawa poboru odnośnych zapomóg na pokrycie wpisu do szkoły średniej obu typów są ci funkcjonariusze państwowi, których dzieci uczęszczają do państwowej szkoły średniej jakiegokolwiek typu.

Wydatek z tytułu przyznanej zapomogi asygnować należy z zarachowaniem na § 2 poz. 1b odnośnych części i działów (rozdziałów) budżetu. O ileby kredyt otwarty na okres przewidywanego budżetowego od 1/I do 31/III 1923 r. okazał się niewystarczający, należy w konkretnym wypadku zwrócić się do Ministerstwa Sprawiedliwości o spowodowanie powiększenia kredytu.

Wykaz udzielonych zapomóg z podaniem danych, wymaganych wspomnianym wyżej okólnikiem № 603/G. S./22 należy przedłożyć najpóźniej do dnia 1 lipca r. b.

Warszawa, dnia 13 lutego 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

PISMO OKÓLNE № 458a./G. S./23

w sprawie

nabywania nafty przez instytucje rządowe.

Do wszystkich urzędów podległych Ministerstwu Sprawiedliwości.

Główna Dyrekcja Państwowych Zakładów Naftowych we Lwowie pismem z dnia 16/I 1923 r. L. 591/23 oznajmiła, że niezależnie od umów, na podstawie których Państwowe Zakłady Naftowe zaopatrują poszczególne urzędy w przetwory naftowe — wielka ilość instytucji rządowych zgłasza do Głównej Dyrekcji Państwowych Zakładów Naftowych we Lwowie zapotrzebowanie na naftę.

Celem ułatwienia instytucjom rządowym zaopatrywania się w naftę, Państwowe Zakłady Naftowe wydały zarządzenia, ażeby Tow. Br. NOBEL w Polsce, które na podstawie umowy magazynuje w swoich składach i sprzedaje naftę Państwowych Zakładów Naftowych, wydawało ze swoich składów naftę instytucjom rządowym na specjalnych warunkach ulgowych.

Wspomniane warunki specjalne polegać będą na następujących udogodnieniach:

1) nafta będzie wydawaną instytucjom rządowym za gotówkę po cenie o 2% niższej od każdorazowej zasadniczej ceny sprzedażnej, obowiązującej na składzie w czasie odbioru nafty.

2) nafta wydawaną będzie na warunkach ulgowych instytucjom rządowym na podstawie zapotrzebowania potwierdzonego przez Władzę Centralną lub podległe urzędy.

3) co do porządku odbioru przez instytucje państwowe nafty należy porozumieć się z Zarządem poszczególnych składów Tow. „Br. NOBEL”.

4) w wyjątkowych wypadkach i za każdorazowym porozumieniem się z Gł. Dyrekcją Państw. Zakł. Naft. we Lwowie niektóre instytucje będą mogły otrzymywać żądane ilości nafty ze składów Tow. „Br. NOBEL” na krótkoterminowy kredyt. Warunki dostawy i kredytu ustali w każdym poszczególnym wypadku Gł. Dyrekcja Państw. Zakł. Naft. we Lwowie.

W miejscowościach, w których niema składów Tow. „Br. NOBEL” nafta wydawaną będzie instytucjom państwowym na powyższych warunkach ulgowych ze składów Polsko-Holenderskiego Naftowo Przemysłowego Tow. „MAZUT”.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

PISMO OKÓLNE № 464/G. S./23

w sprawie

przelania z depozytów niewłaściwie zarachowanych sum na właściwe rachunki oraz wyrównanie w kasach skarbowych rachunków bieżących z końcem obresu budżetowego.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Niejednokrotnie zdarzyło się zwłaszcza w poprzednich latach, że kasy skarbowe zapisały na rachunek sum depozytowych do dyspozycji poszczególnych władz i urzędów bądź takie kwoty, które z tytułu swego przeznaczenia stanowią sumy skarbowe bądź też takie kwoty, których pochodzenie i przeznaczenie nie może być ustalone.

Celem uporządkowania zarachowań i spowodowania aby zamknięcia rachunków państwowych dawały obraz rzeczywistych dochodów budżetowych względnie rzeczywistych depozytów zarządzam na podstawie pism Ministerstwa Skarbu z dnia 29 stycznia 1923 L. GUK. 86/W. A. K., aby podwładne mi władze i urzędy przegladnęły niezwłocznie swe księgi rachunkowe i przełazy z depozytów kwoty niewłaściwie tam zarachowane na właściwe rachunki.

Co do kwot, których cel złożenia nie da się narazie ustalić należy wdrożyć dochodzenia, celem zbadania ich pochodzenia.

Z tych samych powodów wzywam wszystkie podwładne mi władze i urzędy, aby bezwarunkowo zastosowały się do postanowień § 16 rozpo-

zarządzenia Min. Skarbu z dn. 14 sierpnia 1922 (Monitor Polski № 201/22) określającego obowiązek wyrównywania rachunków bieżących z końcem okresu budżetowego, i nie dopuszczały się w administrowaniu rachunkami bieżącymi nieprawidłowości za które mogą być pociągnięte do odpowiedzialności przez organa kontroli państwowej.

Ministerstwo Skarbu zauważyło bowiem, że na rachunki bieżące przelewane bywają zbyt liczne kwoty, które niewątpliwie należą do sum budżetowych i jako takie winny być odrazu definitywnie zarachowane.

Warszawa, dnia 7 lutego 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

PISMO OKÓLNE № 466/G. S./23

w sprawie

podwyższenia ceny emisyjnej obligacji 8⁰/₀ P. P. Z. z 1922 r.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dn. 3 lutego 1923 L. GUK 622/W. A. K. zawiadamiam, że wobec przyjęcia rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 3 lutego r. b. za podstawę obliczenia ceny jednego złotego polskiego mk. 5500 została podwyższona cena emisyjna obligacji 8⁰/₀ P. P. Z. z 1922 r. od dn. 5 lutego r. b. i wynosić ma:

za obligację wartości 10.000 mk. i 10 zł. pol. 65.000 mk. i za obligację wartości 50.000 mk. i 50 zł. pol. 325.000 mk.

Zmiana ceny emisyjnej została podana placówkom do wiadomości za pomocą okólnika telegraficznego z dn. 3 lutego r. b. i za pomocą komunikatu prasowego, który pojawi się we wszystkich pismach codziennych w dn. 4 b. m.

Nowoustalona cena obligacji winna być stosowana przez placówki bezwzględnie od 5 b. m.

W związku z powyższym obligacje 8⁰/₀ P. P. Z. z 1922 r. składane do Kas Skarbowych jako kaucje lub wadja począwszy od wyżej oznaczonej daty, winny być przyjmowane po nowoustalonej cenie.

Warszawa, dnia 8 lutego 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

PISMO OKÓLNE № 467/G. S./23

w sprawie

przesyłania wykazów posiadanych kruszców.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

W myśl art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1921 o Skarbie Narodowym (Dz. U. № 294 poz. 692) wszystkie zapasy złota i srebra, będące jako własność państwowa w posiadaniu władz, urzędów oraz instytucji państwowych powinny być przekazane na rzecz Skarbu Narodowego.

W związku z tem i stosownie do pism okólnych № 316/22 i 361/22 ogłoszonych w № 13 i 19 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości z 1922 r., sądy i urzędy sądowe w całym Państwie a także więzienia w Małopolsce i Wielkopolsce obowiązane były przesłać przełożonym władzom, dysponującym kredytami wykazy posiadanych kruszców szlacheckich lub zawiadomienia, że takich kruszców nie posiadają; zaś władze, dysponujące kredytami, miały na podstawie otrzymanych wykazów względnie doniesień negatywnych sporządzić odpowiednie zestawienia, objąć nimi także kruszce szlacheckie, przez siebie przechowywane, i zestawienia te niezwłocznie nadesłać Ministerstwu Sprawiedliwości.

Dotychczas nie przedstawiono Ministerstwu żadnego zestawienia. Natomiast wedle komunikatu Ministerstwa Skarbu z dnia 24 stycznia 1923 L. 87/23 G. N. niektóre władze sądowe przestały w mowie będące wykazy względnie doniesienia negatywne wbrew zarządzeniom, wyrażonym w piśmie okólnym № 361/22, bezpośrednio do Komisji Skarbu Narodowego.

Wobec tego zarządzam, aby wspomniane sądy, urzędy i więzienia bezzwłocznie, o ile to dotychczas nie nastąpiło, przedstawiły przełożonym prezesom i prokuratorom żądane zestawienia, względnie zawiadomienia negatywne. Panowie Prezesi i Prokuratorowie zechcą po stwierdzeniu nadszła sprawozdań od wszystkich podwładnych sądów, urzędów i więzień nadesłać Ministerstwu Sprawiedliwości odpowiednie zestawienia w nieprzekraczalnym terminie do 15 marca 1923. W zestawieniach tych należy uwzględnić także te urzędy, których wykazy lub zawiadomienia negatywne mylnie przesłane zostały do Komisji Skarbu Narodowego.

Powyższe zarządzenie stosuje się także do więzień, dysponujących kredytami, które winny bezpośrednio przedstawić Ministerstwu Sprawiedliwości wspomniane wykazy, względnie zawiadomienia negatywne.

Warszawa, dnia 9 lutego 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

PISMO OKÓLNE № 469/G. S./23

w sprawie 30⁰/₀-go dodatku do djet.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 21 listopada r. 1922 L. 2759/D. Wydz. Admin. wyjaśniło, że przyznany uchwałą Rady Ministrów z dnia 10 maja r. b. dodatek w wysokości 30⁰/₀ uzupełnienia djet normalnych należący się przy podróżach służbowych do miejscowości, położonych na terenie przyłączonym do Polski na mocy traktatu ryskiego, w ziemi wileńskiej oraz w powiatach: białostockim, bielskim i sokólskim, nie został zniesiony uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 września r. b. w sprawie zmiany podziału miejscowości na klasy dodatku drożynianego (okólnik № 610 G. S./23 Dz. Urz. Min. Spraw. № 20), którą to uchwałą zniesiono dodatek kresowy (nadzwyczajny dodatek drożyniany) i że wobec tego dodatek ten należy uwzględniać także przy podróżach służbowych, odbytych w czasie po 1 października r. 1922.

Dodatku w wysokości 30⁰/₀ uzupełnienia djet normalnych nie należy uwzględniać przy podróżach służbowych do powiatów wschodniej Małopolski, dla których przyznano dodatek kresowy.

Warszawa, dnia 14 lutego 1923 r.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

Z A W I A D O M I E N I A :

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 lutego 1923 r.
na obszarze b. Kongresówki oraz Ziemi Wschodnich.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów Sędz.						Notariuszów
		Prezesów	Wiceprezesów	Sąd. Naj. wzgl. Ap. Ok.	Śledczych	Pokoju	Prokuratorów	
1	Sąd Najwyższy	1	—	5	—	—	2	
2	" Apel. w Warszawie . .	—	—	3	—	—	1	
3	" " " Lublinie . . .	—	—	—	—	—	1	
4	" " " Wilnie	—	—	—	—	—	1	
5	" Okręg. w Białej . . .	—	—	—	1	1	—	
6	" " " Białymstoku .	—	—	—	—	—	—	
7	" " " Kaliszu	—	—	—	—	1	2	
8	" " " Łomży	—	—	—	1	2	1	
9	" " " Łodzi	—	—	1	—	1	—	
10	" " " Mławie	—	—	—	—	—	—	
11	" " " Płocku	—	—	—	—	1	—	1 (Płońsk)
12	" " " Siedlcach . .	—	—	—	—	2	—	
13	" " " Suwałkach . .	—	—	—	—	1	—	
14	" " " Sosnowcu . .	—	—	—	1	1	1	
15	" " we Włocławku . .	—	—	2	—	—	—	
16	" " w Warszawie . .	—	—	1	—	—	—	1 (Żyrardów)
17	" " " Kielcach . . .	—	—	2	2	2	—	
18	" " " Lublinie . . .	—	—	1	—	3	1	
19	" " " Piotrkowie . .	—	—	1	—	1	—	1 (Tomaszów)
20	" " " Radomiu . . .	—	—	—	—	2	2	
21	" " " Zamościu . . .	—	—	1	2	2	—	
22	" " " w Wilnie . . .	—	1	—	4	1	1	
23	" " " Grodnie . . .	—	—	—	2	—	—	
24	" " " Łucku	—	—	—	11	4	—	
25	" " " Pińsku	—	—	—	2	4	1	
26	" " " Nowogródka .	—	—	—	4	3	—	

RUCH SŁUŻBOWY W B. ZABORZE AUSTRIACKIM.

Prezes sądu apelacyjnego we Lwowie zamianował starszych oficjalów kancelaryjnych — prowadzącymi księgi gruntowe w IX stopniu służbowym: Ludwika Stanisława 2 im. Kostkę w Przemyślu dla Przemyśla, Józefa Knapika we Lwowie dla Lwowa i Józefa Wojciecha 2 im. Tucholskiego w Niżankowicach dla Brzeżan.

A D W O K A T U R A :

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Władysław Tempka z siedzibą w Krakowie,
" Emil Wider z siedzibą w Tarnowie,
" Bronisław Oleński z siedzibą w Krakowie,
" Marek Reich z siedzibą w Rzeszowie,
" Stanisław Surowiak z siedzibą w Krakowie.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Jakób Lauterbach z Dąbrowy do Tarnowa,
" Joachim Kolber z Krakowa do Głogowa z dniem 31 stycznia 1923 r.,
substytutem jego generalnym ustanowiony został dr. Jakób Schlachet
adwokat w Krakowie.

Cofnął zamiar przesiedlenia się:

Dr. Alfred Kościński z Krakowa do Sanoka.

Ustanowiony został substytutem bp. dr. Emila Funarskiego — dr. Emil Wider, adwokat w Tarnowie.

Ustanowiony został substytutem bp. dr. Adolfa Nischthausera — w miejsce dotychczasowego substytutu adwokat w Krakowie dr. Henryk Schönewetter.

Zmarli:

Dr. Karol Młodzik w Limanowej, jego substytutem ustanowiony został dr. Hammerschlag w Limanowej,
Andrzej Wcisło w Bochni, substytutem jego ustanowiony został dr. Tobiasz Szanzer adwokat w Bochni.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Stanisław Schätzel z siedzibą we Lwowie,
" Nuta Brüstiger z siedzibą we Lwowie,
" Eisig Acherman z siedzibą we Lwowie,
" Leon Chomiński z siedzibą w Złoczowie,
" Andrzej Matkowski, z siedzibą we Lwowie,
" Edmund Scherzer z siedzibą we Lwowie,
" Jarosław Michał Dudykiewicz z siedzibą w Bóbrce,
" Ludwik Eniss z siedzibą we Lwowie,
" Berl Hocowitz z siedzibą we Lwowie,
" Marek Löwenherz z siedzibą we Lwowie,
" Markis Raucher z siedzibą we Lwowie,
" Stefan Tyczyński z siedzibą we Lwowie,
" Mojżesz Leib Schechtel z siedzibą w Złoczowie,

- Dr. Maks Silber z siedzibą we Lwowie,
„ Edmund Kaleta z siedzibą we Lwowie,
„ Leib Ozjasz Feder z siedzibą we Lwowie,
„ Władysław Leon Grzędzielski z siedzibą we Lwowie,
„ Izaak Mojżesz Helman z siedzibą w Brzeżanach.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Michał Nowakowski z Bohorodczan do Lwowa,
„ Julian Dawidowicz z Kozowej do Brzeżan.

Przesiedlili się:

- Dr. Salomon Scherzer z Delatyna do Lwowa,
„ Konstanty Birecki ze Szczerca do Gródka Jagiellońskiego.

Zrezygnował z adwokatury:

- Dr. Ludwik Raabe w Winnikach.

Zmarł:

- Dr. Wiktor Ungar przed dwoma laty we Lwowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisany na listę adwokatów:

- Dr. Mojżesz Maurycy Redisch z siedzibą w Dolinie.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Henryk Fruchs z Medenic do Sosnowca.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Wpisany na listę adwokatów:

- Dr. Jakób Mermelstein z siedzibą w Przemyślu.

K O N K U R S Y .

Sąd okręgowy w Płocku, na skutek zawakowania posady notariusza przy sądach pokoju w Płońsku z powodu zgonu notariusza Emiljana Jacy-ny, otwiera konkurs na tę posadę i wzywa osoby o otrzymanie posady notariusza w Płońsku chcące się ubiegać, do przedstawienia podań i dowo-
dów usprawiedliwiających ich kwalifikację do kancelarii prezesa sądu.

Termin do składania podań oznacza się do dnia 15 lutego 1923 r.

W sądzie apelacyjnym we Lwowie opróżniła się posada asystenta rachunkowego XI stopnia służbowego.

Podania kompetencyjne należy wnieść w drodze służbowej do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie najdalej do dnia 20 lutego 1923 r.